

Asia: VN/27419/2020

Luonnon virkistyskäytön strategia

Yleinen lausunto

Voitte tässä lausua yleisesti luonnon virkistyskäytön strategiasta

Kirkkohallitus pitää strategiaa tarpeellisena ja tervetulleena.

Strategialuonnoksessa todetaan, että valtio omistaa noin yhden kolmasosan maa- ja vesialueista. Loput alueista ovat lähinnä kuntien, seurakuntien ja yksityisten omistuksessa, ”ja niillä on ratkaisevan tärkeä merkitys luonnon virkistyskäytölle”.

Seurakunnat mainitaan merkittävänä maa- ja vesialueiden omistajana. Ne omistavat kuitenkin vain noin 0,7 % (160 000 ha) maamme metsäalueista. Paikallisesti seurakunnan metsäomistus voi olla merkittävää esimerkiksi sijaintinsa vuoksi.

Kirkkohallitus on kartoittanut seurakuntien omistamien metsien toimimisen hiilinieluinä ja -varastoinä. Se on myös tilannut seurakuntien käyttöön käytännönläheisen aineiston, joka auttaa seurakuntia metsäsuunnitelmiansa kilpailuttamisessa. Seurakunnat voivat asettaa metsäsuunnitelmiansa laadinnalle tavoitteita, joissa olosuhteiden ja seurakunnan tarpeen mukaan painotetaan tuottavuuden lisäksi erilaisia asioita, kuten hiilensidontaa ja hiilivarastojen säilyttämistä, luonnon monimuotoisuuden turvaamista, virkistys- ja monikäyttöarvoja sekä korjausrakentamisessa käyttökelpoisen puuaineksen saatavuutta.

Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on oma, seurakuntia varten räätälöity, vapaaehtoinen ympäristöjärjestelmä Kirkon ympäristödiplomi. Siinä annetaan ohjeita ja suosituksia myös metsien virkistyskäyttöä koskien.

Käsikirjan mukaan seurakuntien maiden virkistysarvojen hyödyntämistä voidaan edesauttaa monin tavoin. Sellaisina mainitaan mm. hiljaisuudelle erotetut paikat (niissä luonnon ja metsän hengellinen ulottuvuus), luontopolun perustaminen, seurakuntien metsien sertifiointi luomukeräysalueiksi, tehtävärastit luontopolulle (virtuaalisesti tai tauluna), pitkospuut, lintutornit, leirikirkot, geokätköt, saavutettavuuden ja esteettömyyden huomioon ottaminen, metsänhoidolliset tempaukset, istutustalkoot, tutustumisretket sekä kaupunkimetsien ja taajamien läheisyydessä sijaitsevien metsien monimuotoisuuden ja virkistysarvojen turvaaminen. Toimet summataan Kirkon ympäristödiplomissa näin: Seurakunta mahdollistaa viheralueidensa virkistyskäyttöä (Ekosysteempipalvelut - evl.fi).

Strategialuonnoksen toimintalinjauksia koskevassa luvussa 5.4. todetaan: ”Edistetään yhdenvertaista luonnon virkistyskäyttöä: esimerkiksi esteettömät reitit, mielenterveyden ja sosiaalisten näkökulmien huomioiminen, kytkentä sosiaali- ja terveystalouteen (STM, MH, kunnat)”. Suomen evankelis-luterilainen kirkko ilmoittautuu yhteistyökumppaniksi edistämään keskustelua yhdenvertaisesta luonnon virkistyskäytöstä.

Johdanto

Voitte tässä lausua luvusta 1: Johdanto (1.1 Hallinnollinen tausta ja työn käynnistäminen, 1.2 Strategian tavoitteet)

-

Luonnon virkistyskäytön nykytila

Voitte tässä lausua luvusta 2: Luonnon virkistyskäytön nykytila (2.1 Käsitteet, 2.1 Seurantatietoa luonnon virkistyskäytöstä, 2.3 Luonnon virkistyskäytön mahdollisuudet Suomessa, 2.4 Luonnon virkistyskäytön resursointi, 2.5 Toimijoiden roolit, 2.6 Lainsäädäntö, 2.7. Luonnon virkistyskäyttöä koskevat muut strategiat ja toimet)

-

Hyödyt

Voitte tässä lausua luvusta 3: Hyödyt (3.1 Terveys ja hyvinvointi, 3.2 Talous ja työelämä, 3.3. Kansalaisuus, kulttuuri ja yhteisöllisyys, 3.4 Ympäristön tila ja virkistyskäytön kestävyys)

-

Tulevaisuuden näkymät

Voitte tässä lausua luvusta 4: Tulevaisuuden näkymät

-

Tavoitteet ja toimintalinjaukset vuoteen 2030 mennessä

Voitte tässä lausua luvusta 5: Tavoitteet ja toimintalinjaukset vuoteen 2030 mennessä (5.1 Missio, 5.2 Visio, 5.3. Strategiset tavoitteet, 5.4 Toimintalinjaukset)

-

Toimeenpano ja seuranta

Voitte tässä lausua luvusta 6: Toimeenpano ja seuranta (6.1 Jatkotyö ja strategian päivittäminen, 6.2 Seuranta, mittarit ja indikaattorit, 6.3 Viestintä)

-

Saloranta Teija
Kirkkohallitus